

Sygn. akt VII K 796/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Marta Bugajska-Sójka, Rafał Matusiak,

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 roku, 17 marca 2016r., 19 kwietnia 2016r.

sprawy **J. P.** s. A. i S. z domu W.,

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29.08.2015 r. ok. godz. 14:20 w m. P. (...), gm. R. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki D. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 15:02 do stężenia na poziomie 1,02 mg/l, o godz. 15:15 do stężenia na poziomie 1,22 mg/l, o godz. 15:26 do stężenia na poziomie 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
  2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
  3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
  4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
  5. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
  6. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
  7. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.272,16 (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt dwa złote szesnaście groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz zwalnia go od opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 29.sierpnia 2015 roku oskarżony pracował na swojej posesji w P. i swoim autem pojechał do sklepu po zakupy. Gdy jechał z powrotem na skrzyżowaniu nieopodal domu wjechał do rowu. Pojazd tam utonął.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.20v)

Zaraz potem około godz. 14.20 patrol policji udał się do miejscowości P. gdzie miało mieć miejsce zdarzenie drogowe z udziałem nietrzeźwego kierującego. Gdy przyjechali na miejscu w rowie znajdował się pojazd marki D. (...). W aucie znajdował się mężczyzna, który się z niego wydostawał na zewnątrz. Obok stał drugi mężczyzna młodszy, który został na miejscu rozpytany.

Mężczyzną wychodzącym z pojazdu okazał się J. P., a drugim jego syn Ł. P. (1).

Ł. P. (1) oświadczył w rozmowie na miejscu, że to ojciec wjechał do rowu znajdując się od rana pod wpływem alkoholu. Użył też sformułowania „,w końcu się dograł tyle razy mu mówiłem”.

Od oskarżonego wyczuwalna była woń alkoholu.

(notatka urzędowa -k.1;

zeznania świadka K. Ś. -k.31v;

zeznania świadka M. M. -k.39v;

zeznania świadka Ł. P. -k.23v)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie wykonane o godz.15.02 wykazało –1,02 mg/l, a o godz.15.15-1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 15.26-1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W protokole badania policjant odnotował, że oskarżony podał iż spożywał alkohol o godz. 13.00 w postaci 1 litra piwa i 100 ml alkoholu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

J. P. ma 57 lata, jest żonaty, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem z dochodem miesięcznym 1.350 złotych, posiada dom i samochód

(wyjaśnienia oskarżonego-k.20v)

Oskarżony był karany.

(karta karna -k. 6)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał ze sklepu do domu. Wcześniej nie spożywał alkoholu. W trakcie jazdy złapał pobocze i zjechał do rowu. Następnie poszedł do domu i wypił pół szklanki koniaku 38 %. Potem z synem wrócił do pozostawionego samochodu i nadjechała wtedy policja. Podkreślił, że alkohol wypił po zdarzeniu.

Przed sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że w piątek dostał od swojego szefa butelkę koniaku. W sobotę popsuła mu się kosiarka. Syn poprosił go by pojechał do sklepu, był brudny i dlatego nie chciał jechać ale w końcu się zgodził. Podkreślił, że był wtedy trzeźwy. W

drodze powrotnej koło złapało kamienie i pojazd znalazł się w rowie przy kapliczce. Wtedy wziął zakupy, zostawił auto i poszedł do domu. Gdy dotarł na miejsce zobaczył stojącą butelkę koniaku i wtedy się napił. Zaraz potem z synem udał się do stojącego w rowie auta i wtedy przyjechała policja.

Oskarżony powiedział, że syn chce przejąć majątek i dlatego nagadał policji. Zaprzeczył temu by powiedział policjantom, że o godz. 13.00 (a więc przed zdarzeniem) spożywał alkohol. Po okazaniu protokołu badania na stan trzeźwości wyjaśniło tym, że policjanci piszą co chcą

(wyjaśnienia oskarżonego -k.10, -k. 20v-21)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego nie przyznającego się do winy. W ocenie sądu jest to linia obrony nakierowana na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Wyjaśnienia te zostały zweryfikowane zeznaniami świadków i zapisami w protokole badania na stan trzeźwości oraz opinią sądowno- lekarską.

Na wstępie trzeba podkreślić, że oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badań oraz nie kwestionował wartości wyników. Sam powiedział, że wcześniej spożywał alkohol o godzinie 13.00 co zostało odnotowane przez policjanta. Potem w sądzie próbował to tłumaczyć tym, że policjanci napisali to co chcieli ale należało to uznać jedynie za jeden z elementów obrony.

M. M. podał, że syn oskarżonego powiedział na miejscu, że ojciec od rana jeździł pijany samochodem. Co więcej z notatki urzędowej sporządzonej „na gorąco” wynika, że Ł. P. potwierdził, że to ojciec wjechał do rowu znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Nadto policjant K. Ś. zacytował dokładnie co powiedział Ł. P.- „w końcu się dograł tyle razy mu mówiłem”. Nadto podał, że na komisariacie oskarżony powiedział, że to on kierował autem ale „chciałby sprawę załatwić”.

Z zeznań złożonych przez Ł. P. w postępowaniu przygotowawczym wynika, że widział jak samochód stał w rowie i ojciec się z niego wydobywał- był wtedy pijany. Dopiero w sądzie świadek zmienił zdanie i potwierdził wersję prezentowaną przez oskarżonego. W ocenie sądu taka zmiana miała na celu „wybroniczenie” ojca. J.P. z synem przed sądem zgodnie podali, że ojciec po kolizji poszedł do domu i dopiero jak się napił wrócili do auta.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka H. C. to nie wniosły one do sprawy niczego istotnego ponieważ jak zobaczył samochód to był on w rowie i nie widział kto nim kierował.

W sprawie został przeprowadzony dowód z opinii retrospektywnej. Z jej treści niewątpliwie wynika, że gdyby oskarżony wypił taki alkohol o jakim mówił około godz. 14.20 to w czasie badania stężenie mogłoby wynieść 1,0 promil czyli 2,0 mg/l gdy tymczasem wartość pierwszego badania z godziny 15.02 wyniosła 1,02 mg/l. Co za tym idzie należało przyjąć, że oskarżony spożywał alkohol przed tym jak jego pojazd znalazł się w rowie, a nie dopiero potem jak już się to stało. Jak podali biegli nie jest możliwym aby po wypiciu 100 ml 38 % alkoholu w organizmie kierowcy powstało stężenie na poziomie zmierzonym badaniami wydychanego powietrza.

Trzeba tu zwrócić uwagę, że przecież J. P. nie zaprzeczał, że wjechał do rowu (co za tym on kierował autem) tylko twierdził, że prowadził będąc trzeźwym. Skoro wykazano w postępowaniu, że prowadząc pojazd był nietrzeźwy to należało przypisać mu winę i ukarać zgodnie z przepisami kk.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środków karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na niekorzyść poczytano wcześniejszą karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i to, że stan nietrzeźwości był wysoki. Nadto na niekorzyść poczytano to, że nie panował na techniką jazdy.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących.

W ocenie sądu jedyną karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara pozbawienia wolności w wysokości 6 miesięcy.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W ocenie Sądu należało uznać, że istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (60) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Jednocześnie oskarżony został zobowiązany do zwrotu prawa jazdy.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Z uwagi na to, że oskarżony ma problem z nadużywaniem alkoholu został zobowiązany do powstrzymania się od tego.

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne. Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.272,16 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania.

Z uwagi na niewysokie zarobki został on zwolniony od opłaty od kary.

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 29.07.2016e. sygn.. IV Ka 367/16